

A NÁSZNAGY PANASZKODIK

(János ev. 2:1—11.)

A televízió képernyőjén csodálatos dolgokat láthat az ember. Varázslatos alakok jönnek-mennek előttünk. Az időt tömörítik vagy széthúzzák. Emberek száz meg ezer éveket élnek át egy szempillantás alatt. Ugyanez történik János evangéliumában. Az első fejezet a világteremtéssel kezdődik, s a fejezet végén — millió éveket átugorva — Krisztust láthatjuk, amint harmincéves korában éppen elkezdí misz-

ziós munkáját. János evangélista ötvenegy versben sok millió évet ölel át.

A második fejezetben az Úr Jézus egy esküvői ebédén kezdí el nyilvános munkáját. Csodálkozol, hogy miért kezdte Krisztus megváltói szolgálát egy menyegzőn? Talán mivel az esküvő vidám, boldog esemény. János olyan embernek mutatja be Jézust, mint aki szereti a társaságot. Nem bánta a hangos szót, a nevetést és a vidám társalgást. Gondolom, szeretett enni, és élvezte a fizikai kényelmet, s kedvelte a barátságos, meleg emberi közösséget és a színes ünnepnapokat.

Az Úr Jézusnak fontos volt, hogy az emberek lássák az Istenben összpontosult élet boldog természetét. A tanítvány életében van fegyelem és áldozat, de van boldogság és vidám nevetés is. Krisztus Kánában azt mondja nekünk: Ha utánam jöttök, vízből bort varázsolok, könnyből mosolyt derítetek, egyedüllétből közösséget építetek.

A gyülekezetekben több menyegzőre és vendégségre van szükség. Többet kell ünnepelnünk. Az élő Krisztus jelenléte a mi közösségünkben gyengéd és szépséges csoda. Miért akarunk erről tanúskodni sötét sarkokban, komor öltözetben, vészjósló arccal, mint valami temetési menet?

Schueman Sándor német teológus szerint a keresztyénység abban a világrészben született, ahol ünnepelés és vendégség természetes és fontos része

volt az emberi életnek. A keresztyénység a Biblia hatására átvette ezt a szokást. Az első évszázadokban például az Úrvacsora mindig szeretetvendégség keretében zajlott le.

Voltaire, a francia filozófus óta az Úr Jézus gyülekezetét sokszor a gyászjelentésekbe teszik. Voltaire, aki a XVIII. században élt, megjövendölte, hogy a Biblia és a gyülekezet el fog tűnni a XX. században. Jöttek utána más vészjósló próféták is. Politikai és nemzeti hatalmak fogtak össze az Isten egyházának megdöntésére.

Ám az Isten gyülekezete a balsors-próféták jövendölései ellenére is sziklára épült, és menetel előre. Az ember érzi a megújulás szelét. A jövő a miénk. A győzelem biztos, és mi részt vehetünk az ünneplésben. Nehéz időket éltünk át. Sokáig azt hittük, hogy a politika és a hadsereg a mi erősségünk. Sokan kábítószerekben, szabad szerelemben és pogány vallásban kerestek menedéket. Lassan azonban újra felfedeztük, hogy Jézus Krisztusnak kell életünk középpontjában lennie. Hát menjünk az ünnepségre boldogan! Mikor testvéri közösségbe jövünk össze, azért vagyunk ott, mert helyénvaló, örömteljes és kiváltságos az Isten jelenlétében állni.

Ezt a leckét nekem is meg kellett tanulnom. Jól emlékszem azokra az időkre: amint a legkisebb baj felütötte a fejét, máris azt hittem, minden összeomlik körülöttem. Nem tudtam élvezni az életet, amivel a jó Isten

Tündérfok

Az életednek van egy titkos csúcsa,
 Mely rejtve őrzi boldogságod,
 Egy sziklafok, ahonnan te az élet
 Történeti teljességét látod,
 Hol imádkoznál hosszan, térden állva,
 Mert onnan végtelen a panoráma.

Az életednek van egy titkos csúcsa,
 Körös-körül ősérdő, ősbozót,
 Keresztül-kasul vágatató csapások,
 A sok hamistól nem látni a jót,
 Isten előrement, a csúcson vár be,
 Csak az a kérdés, hogy odatalálsz-e?

Az életednek van egy titkos csúcsa,
 Hova a mélyből kibukkan fejed,
 S a szépség minden gazdagsága, fénye
 Megáldja két csodálkozó szemed,
 Hol tiszta vagy, mint kristálypatakok,
 S megnyitod szíved, mint egy ablakot.

Az életednek van egy titkos csúcsa,
 Vezetnek hozzá szent véletlenek,
 Jaj, hogy leszállni kell, jaj, hogy nem adhat
 A pillanatnak örök életet!
 S botlasz újra sok rögös, buta úton.

De mindegy. Egyszer fenn voltál a csúcson.

Reményik Sándor

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

**Molnár Balázs, Dr. Henry E. Austin,
Háló Barnabás**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$12.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
7005 Mine Creek Lane, Raleigh, NC. 27609
Tel.: (919) 847-3792

Alenök: DR. HENRY E. AUSTIN
2 High Street, New Brunswick, NJ 08901
Tel.: (201) 545-1392

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th Str., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
MRS. LYDIA CHATTO
8902 Fuller Ave., Cleveland, OH 44104
Tel.: (216) 641-4611

Pénzügyi Bizottság elnöke:
GABRIEL PETRE
c/o 1173 Scyphers Str, N.E. Palm Bay, Fl. 32905
Tel.: (305) 723-7727

Bethesda Otthon igazgatója: ERNEST J. KISH,
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, Fl. 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

**MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO**
(in English)

To be ordered from:
Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

megajándékozott. Te is szenvedsz hasonló nehézségek miatt? Gyere velem a testvéri közösségbe! Énekeljünk Törmezei Erzsébettel:

Nem voltam ott. Nem hallottam soha,
hogyan zeng ezrek ajkán ez az ének,
hogyan éneklük színesek és fehérek:
„Krisztusban nincs Kelet, Nyugat...”
És mégis hallom hangjukat.
Mégis tudom: csoda történt velünk.
A Szentlélek új éneket vezényel
a földön, hol annyi hang kavargó.
S protestánsok, görögkeletiek
és néger, japánok, magyarok
együtt énekelünk,
együtt énekelünk!

Nem voltam ott. Nem hallottam soha,
hogyan mondják együtt az Úr imáját
száz meg száz nyelven: Mi Atyánk!
Barna malájok, sápadt franciák,
hugenották, evangélikusok...
De ha mondom, körülöttem susog
millió hang: a testvéreim hangja.
És ez a millió hang együtt vallja:
„Tied az ország és a hatalom!”
S felül határokon és falakon
tudom, hogy minden nap találkozunk
ebben az imádságban, és mi akkor
együtt imádkozunk!
Együtt imádkozunk?

Szükségünk van arra, hogy érezzük
az Istentől áradó szabadságot.
El kell fogadnunk a Szentlélek túl-
áradó boldogságát. Meg kell tanul-
nunk nevetni megint, mert a nevetés
az ember utolsó fegyvere. Ez az el-
fojthatatlan remény életet ad, ha az
Isten népe követi Krisztust a vendég-
ségbe, hogy megízlelje a tökéletes
bort, amely Isten megváltó szeretete.
A tanítványoknak az a feladatuk,
hogy táplálják a reményt: az élő Krisztus
az emberi szívben lakozik. Hadd
zengjen az ének a jövőről, ahol ün-
neplés és öröm vár!

Lehetséges, hogy ez a jövő komor-
rá fordul, de ha az öröm és a remény-
ség is eltűnik, az emberi élet semmit-
mondó lesz.

Mária, az Úr Jézus anyja is ott volt
a menyegzőn. Amiatt kezdett aggódni,
hogy az ünneplés hamar véget ér, mert
a vőlegény elfelejtett elég borral gon-
doskodni. Mária azt csinálta, amit
minden tisztességes keresztyén ten-
ne: Jézushoz fordult a problémájá-
val. Amikor elfogyott a bor, Mária
így szólt hozzá: „Nincs boruk.” Mi-
re Jézus azt mondta: „Vajon énram

tartozik ez, vagy terád, asszony? Nem
jött még el az én óráim!”

Az Isten menetrendje más, mint a
mienk. Az idő távlatát és az esemé-
nyek történetét mi órákkal és napok-
kal mérjük. Az Isten mindig akkor
cselekszik, amikor a körülmények
megkívánják.

Nem bibliai az az elgondolás, hogy
a Szentírás próféciait évekkel vagy
éppen évszázadokkal lehet mérni. Is-
ten cselekedetei az idő teljességében
születnek meg. Nem az a fontos, hogy
Jézus kétezer évvel ezelőtt született,
hanem az, hogy az idő teljességében
jött miközénk. A jó Isten nem tartja
tiszteltben a mi naptárainkat. A bib-
liai prófécia Isten cselekedeteiről szól-
nak. Hibát követünk el, amikor az
Isten tevékenységét a mi naptáraink-
hoz próbáljuk szögezni. Jézus több-
ször figyelmeztette a tanítványokat,
hogy várjanak az Istenre abban a hit-
ben, hogy ő belenyúl életünkbe az idő
teljességében, amikor az emberi pró-
bálkozás kudarcba fulladt.

A hamburgi múzeumban van egy
híres festmény. Faust sakkozik az ör-
döggel. Félelem tükröződik Faust te-
kintetében, amint mereven bámul a
sakkfigurákra. A játszma nyilvánva-
lóan a befejezéshez ért. A matt el-
kerülhetetlen. Az ördög készül, hogy
zsákmányát követelje: Faust lelkét.
Egy orosz sakknagymeister megláto-
gatta a múzeumot, és hosszasan ta-
nulmányozta a sakkfigurák állását.
Egyszer csak hirtelen felkiáltott: „A
sátán még nem nyert! Faustnak van
még egy lépése!”

Pál apostol szerint mi csődbe ju-
tottunk, félelemmel vártuk a holna-
pot, elszakadtunk Istentől, s a bűn
elárasztott. Az ördög készen állt köve-
telni zsákmányát: lelkünket. De az
Atya felkiáltott. Még van egy lépésem!
Elküldhetem a Fiamat!

Krisztus eljött az idők teljességében,
hogy lelkünket visszakövetelje a halál-
tól és a pokoltól.

Sokszor nehéz feladat az Istent ki-
várni. De ha elővesszük a naptárt,
és Istent figyelmeztetni akarjuk a mi
menetrendünkre, a válasz mindig azo-
nos lesz: Vajon énram tartozik ez,
vagy terás? Nem jött még el az én
óráim.

Amikor Jézus a vizet borrá változtatta, mindenki elámult. A bor a legjobb minőségű volt. Legtöbben örültek az eseménynek, ám a násznagy panaszkodni kezdett: „Minden ember a jó bort adja föl először, és amikor megittasodnak, akkor adja a silányabbat; te pedig ekkorra tartogatad a jó bort.”

Jézus mindig többet ad, mint amennyit remélni merünk. Több öröm van a szolgálatban, mint elváránk.

A *ragyogás kapui* című könyvében Eliot Erzsébet leírja férje mártírhalálát: ő és egy másik misszionárius Dél-Amerikába utazott, hogy primitív őserdei törzsekhez elvigyék az evangéliumot. A bennszülöttek azonban megtámadták és megölték a két missziós munkást. A könyvben a feleség elmondja, mennyit küszködött férje halála miatt. Imádkozott, hogy meg tudjon bocsátani a gyilkosoknak. Ima közben megérezte az Isten vezetését nemcsak a megbocsátásra, hanem férje követésére is. Hallotta az Isten hívását, hogy hirdesse az evangéliumot azoknak a barbár törzseknek. Engedelmeskedett a hívásnak, s férje gyilkosai ma már Krisztus követői.

Ez a mi Istenünk fémjelzése. Nincs megelégedve közepszerűséggel és részbeni igyekezettel. Bátran haladunk, ha vele együtt feszítjük a vitorláinkat.

De miért is akarnánk őt fél szívvel követni? Miért elégednénk meg önző, kicsinyes élettel?

Évekkel ezelőtt elpusztult a jegesmedve a denveri állatkertben, s egy fiatal medvét kellett vásárolni. Amíg az új jövevényre vártak, elhatározták, hogy tágasabb és jobb lakhelyet építenek neki, mint amilyen elődjének volt. Amíg az építkezés folyt, az új medvét több hónapig ketrecben tartották. A vasrácsokból összeállított ketrec tizenöt láb hosszú volt. A medve egész nap föl-le járt benne, mint valami ingaóra. Mikor végre átköltöztették az új, tágas lakhelyre, ott is folytatta a föl-alá járást. Tizenöt lábat ide, tizenötöt vissza. A rácsok az agyában voltak!

Ez velünk is megtörténik. Hitünk kicsinysége börtönben tart, amikor pedig Krisztus határtalan lehetőségekkel akar megajándékozni.

Gyülekezetünk taglétszáma, istentiszteletünk minősége, buzgalmunk mélysége mind tőlünk függ. A jó Isten már megígérte az áldását.

Pál apostol megtapasztalta Isten nagyságát életében. Az efezusi levélben gyönyörű, himnikus szavakra fakad: „Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk a bennünk munkálkodó erő szerint, azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökön-örökké.”

Ha hajlandó vagy az életedet szabadon Jézusnak adni, ha a megszentelődésnek nem szabsz határt, Krisztus szeretettel kézbe veszi az életedet, és csodát fog teremteni belőle.

Bretz Tivadar

Meghívó

**a Magyar Testvéri Találkozóra
Clevelandba**

Szeretettel hívjuk ismét Cleveland és környékén lakó magyar és magyar származású testvéreket a Tiedeman Road-i "Cleveland Baptist Church" helyiségében

**szombaton, 1986. október 4-én
délelőtt 10-től délután 4-ig,
valamint**

**vasárnap, 1986. október 5-én
délelőtt 11 órakor tartandó**

TESTVÉRI TALÁLKOZÓRA.

Az együttlét témája:
"És lesztek nékem tanúim."

Előadók:
**Dr. Udvarnoki Béla,
Rev. Bogár József**

A találkozón lesz lelkesítés, misszió tájékoztatás, ismerkedés és testvéri közösség.

**Magyar Baptista Gyülekezet
4431 Tiedeman Road
Cleveland, Ohio 44144**

SZEMLE

Los Angeles-i gondolatok

Két földrengés közé beloptuk a Magyar Baptista Szövetség évi közgyűlését. Az időjárás tökéletes volt, a vendégszeretet felülmúlhatatlan, a baráti együttlét felejthetetlen. Ha valaki azt gondolja, hogy felsőfokban beszél, az szándékos. Még a nézeteltérések is bocsánatkéréssel és jóakarattal végződtek. Ez Krisztus népének igazi mértéke.

Találkozóink nemzetközi volt. Jöttek testvérek Floridából és Kanadából, Magyarországról és Arizonából. New Yorkból tizennégy küldött színesítette a konferenciát. Dr. Archibald R. Goldie, a Baptista Világszövetség alelnöke, a világ baptistáit képviselte közöttünk.

Az alhambrai magyar baptista gyülekezet volt a vendéglátónk. A szeretetért, az áldozatkészségért, a sok munkáért szívből jövő köszönetünket érdemlik. Az volt az érzésem, hogy nem először jött vendég vagyok, hanem rég látott testvér és barát. Szeretnék neveket felsorolni, de attól félek, a papír nem volna elegendő.

Smith Henrik lelkipásztor tökéletes házigazda volt. Éreztük az ő testvéri szeretetét, a kis részletekre is kiterjedő figyelmét. Kedves Smith testvér, köszönjük kedvességedet, és a lelkesedést, amely „ragályos” volt.

A zenéről sem lehet elfelejtkezni. A szólisták hangja elbűvölt, az énekek üzenete munkára készítetett. Az énekar teljesítménye — Héthalmi Páth Károly vezetése alatt — közös ünneplésünk maradandó emléke lesz. Remélem, hogy az itt felfedezett sok tehetséget a jövőben is tudjuk hasznosítani. A közgyűlés jól kezdődött a gyülekezeti énekléssel, melyet Bánya Sándorné testvér vezetett. Mindamelllett az volt az érzésem, hogy a közösségi éneklést nem használtuk ki eléggé. A lelkesítő énekek nagy ereje van az embereket összehozni és lelki hangulatot kelteni. Énekeljünk többet a következő konferenciákon!

A problémákról sem szabad elfelejtkezni. Ha megoldást akarunk talál-

ni, a nehézségekről is beszélni kell. Küszködünk azzal, hogy legtöbben két hazában és két nyelvvél élünk. Az egyik testvér azt mondta: „Én angolul keresem a kenyeremet, de magyarul érzek.” Sokan akadozva, botladozva beszéltek magyarul, mások meg az angolt törték kerékbe. Mikor magunkról, a két hazával rendelkező hazátlanokról, több nyelvű dadogókról beszéltünk, eszembe jutott Ady Endre verse, *A föl-földobott kő*:

Föl-földobott kő, földedre hullva,
Kicsi országom, újra meg újra
Hazajön a fiad.

Messze tornyokat látogat sorba,
Szédül, elbusong s lehull a porba,
Amelyből vétetett.

Mindig elvágynak s nem menekülhet,
Magyar vágyakkal, melyek elülnek
S fölhogadnak megint.

Tied vagyok én nagy haragomban,
Nagy hűtlenségben, szerelmes gondban
Szomorúan magyar.

Föl-fölhajtott kő, bús akaratlan,
Kicsi országom, példás alakban
Te orcádra ütök.

És, jaj, hiába mindenha szándék,
Százszor földobnál, én visszaszállnék
Százszor is, végül is.

Az alhambrai gyülekezet hatvanadik évfordulóját ünnepelte a szombat esti istentisztelet keretében. A környékbeli magyar gyülekezetek lelkésztestvérei, valamint dr. Goldie a Baptista Világszövetség részéről méltatta ezt a jelentős mérföldkövet. A történelmi megemlékezések, a költemények és énekszámok mind a helybeli testvérek Isten iránti hálájára és áldozatkészségére mutattak rá. Az áldásos este csúcspontja volt, amikor az egész közönség — vagy kétszázötvenen — mint egy nagy énekkar énekelt: „Feltámadt Hős, óh dics neked! Nagy győzelmedért!”

Más fontos eseményekről a következő számban hozunk jelentést. A többi résztvevővel együtt máris boldogan várom az 1987-es detroiti testvéri találkozót.

A Zsoltáros szavaival szeretném befejezni ezt a beszámolót: „Uram, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet. Mert ezt mondom: Örökké tart kegyelmed, hűséged szilárd, akár az ég.” (Zsolt. 89:1—2) *Bretz Tivadar*

Armageddon felé

George Cormack helyesen ítélte meg, hogy a ókorban „Meggidó volt Szíria harcászati kulcsponthja. Ura volt a Föníciába és Szíria központjába, valamint Galileán keresztül a Damaszkuszba s az Eufrátesz völgyébe vezető utaknak. Kishon völgye és Meggidó vidéke szinte elkerülhetetlenül harcterekké váltak. A történelem folyamán Ázsia délnyugati részének nagy harcai ezen a ponton dőltek el” (Egyiptom Ázsiában, 83. oldal).

Napjainkban, mialatt félve szemléljük a harmadik világháború fenyegető veszélyét, melyben az atombombák leírhatatlan pusztítást és szenvedést zúdítanak földünkre, az emberek úgy beszélnek a jövőről, mint a közeledő Armageddonról.

Krisztus Egyházai Amerikai Szövetségi Tanácsának az igazságos és tartós béke érdekében alapított bizottsága *Az atombomba és az emberiség válsága* című okmányában R. M. Fagley, a bizottság titkára leszögezi a következőket:

„*Fiatal férfiak áldozatkészsége s tudományos felfedezések segítségével társadalmunk túlélte Hiti-r pogány cselszövéseinek válságát. Am a modern embernek önmagába vetett bizalma szintén fennmaradt; bár gyengült, de nem tört meg. Ennek következtében az egyik válságot — az atomenergia felfedezésével — újabb, sokkal nagyobb válság követi. Ebből a válságból világi szempontból nincs menekvés. Az atombomba kérérlhetetlen, vagy—vagy’ ténye, melytől bolygónk élete függ, mitsem hagyott a büszke embernek önmaga megmentésére. Armageddonról illetőleg az egyetlen lehetőség: a bűnbánat és megújulás.*”

Híres írók és hírmagyarázók szinte elcsépelten úgy beszélnek a harmadik világháborúról, mint „atom-Armageddonról” vagy „atom-apokalisziszról”. Szovjet-Oroszország és a nyugati hatalmak közti bizalmatlanság szinte lehetetlenné teszi a második világháború következtében mutatkozó problémák megoldását. Mindkét fél tartózkodik attól, hogy felidézze a jövő rettenetes összecsapását.

A válság csúcspontja akkor lesz, amikor a nemzetek — atom- s egyéb halált hozó fegyverekkel felszerelve — globálisan belesodródhatnak egymás kölcsönös kiirtásába. A mennyben pedig nagy szó hallatszik: Meglett! S akkor legördül a függöny, lezárul az emberiség több ezer éves tragédiája.

Armageddon olyan háború lesz, melyben mindegyik résztvevő nemzet vesztes lesz. Ez lesz a civilizáció vége.

Am nekünk szól a biztos ígélet: „Az ország pedig és a hatalom és az ég és az ég alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szenteli népének; az ő országa örökkévaló ország, és minden hatalmasság neki szolgál és engedelmeskedik” (Dániel 7: 27).

Hosszú időn át imádkozott az Úr népe: „Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy itt e földön is” (Máté 6:10). Erre az imára a válasz: Krisztusnak, a Béke Fejedelmének második eljövele. Péter kijelenti, hogy „új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik” (2. Pét. 3:13). János látomásban látta az új föld királyságát minden dicsőségében. Azon a napon „Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről, és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak” (Jel. 21:4).

A közelgő armageddoni ütközet nem a legégetőbb s nem a legnagyobb gondunk; az első és legfontosabb, hogy Istennel helyes viszonyban legyünk és maradjunk. Számúzzuk életünk bűnt, azért, hogy az eljövendő jobb ország polgárai lehessünk. Most van az alkalmas idő a megtérésre, az Istenhez térésre. Ha Armageddon már valóság, akkor már késő lesz, mindörökké késő! „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül, amíg közel van. Hagyja el a gonosz az ő útját, és a bűnös férfiú gondolatait, és térjen az Úrhoz, és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban” (Ésa. 55:6—7).

(Kivonat: The Voice of Prophecy)

Buzgó szerelem

Aki volt szerelmes, az tudja, hogy mit tesz a szerelem egy egyénnel. A szerelem vakít. A szerelmes nem látja a hibát és a csúfságot. A szerelmes tökéletesnek látja szerelme tárgyát. Aztán a szerelem gyöngéddé lesz. Erős férfiak és nők jámbor, engedelkeny személyekké válnak. Nem tudnak nemet mondani a másíknak. Végül a szerelem önzetlenné tesz. Aki szerelmes, az mindenben a másik kedvét keresi, nem a magáét, s feladja jogait, régi igényeit. A Bibliában található Ruth könyve egy ilyen szerelemről szól. Nem Ruth szerelmére utalok, hanem Istenére.

A történet ott kezdődik, amikor Naomi és Elimelek két fiukkal Betlehemből Moáb földjére telepedtek. Honukban éhínség volt, ez késztette őket a költözésre. Olyan földre telepedtek, amelynek népe utálatos volt Isten előtt. Azért volt utálatos, mert „nem jöttek előtökbe kenyérrel és vízzel az úton, amikor kijöttetek Egyiptomból; és mivel hogy felbérelte ellened Bálamot, hogy megátkozzon téged” (V. Móz. 23:4, IV. Móz. 22:1–7) — mondta az Úr népének, s hozzátette: „Ne keresd az ő békeségöket és az ő javokat teljes életedben soha”, és azt is kimondta, hogy „a moabiták még tizedízíglén se menjenek be az Úrnak községébe”.

Naomi közel tíz évet élt moáb földön. Ez alatt az idő alatt fiai megnőszültek, majd apjukkal együtt elhagyták az élők földjét. Ennélfogva Naomi és menyei özvegyek lettek. Miért e keserű próba? A Biblia nem tér ki a magyarázatra. Annyit azonban talán levonhatunk, hogy az Isten akaratától való eltávolodás — bármily csekély formában történjék is — mindig keserűséggel fizet, míg az engedelmisség áldással jár.

Egy nap Naomi meghallotta, hogy újra van élelem Betlehemben. Erre elhatározta, hogy hazamegy. Menyei vele indultak. Azonban útközben arra kérte őket, hogy menjenek viszsza moabita szülőföldjükre. Orpa hallgatott az unszólásra, de Ruth nem. Ő így szól: „Ahová te mégy,

oda megyek, és ahol te megszállsz, ott szállok meg. Néped az én népem, és Istened az én Istenem.” S ez volt az a nyilatkozat, mely őt, a moabitát, a gyűlölt népből valót Isten szerelmessé tette! Ettől fogva az Úr nem a moabitát látta benne, hanem az Istent kereső, hűséges, hasznos eszközt, s megáldotta.

Anyós és menyé megérkeztek Betlehembe. Ott szegénység várt rájuk, Ruth kalászszedégetéséből éltek meg. De a Menyei Atya gondoskodott arról, hogy meglegyen a szükségletük. Egyik rokonuk, Boáz kikötötte, hogy csak az ő földjén szedegessen, s hogy hagyjanak számára elég kalászt, megadjanak neki élelmet és vizet. Mind ezt azért tette, mert eljutott hozzá Ruth jó híre. „Fizessen meg az Úr a te cselekedetédért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izraelnek Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél” — mondta. Az istenkeresésért jutalom jár!

Aztán az anyós azt tanácsolta Ruthnak: hozza Boáz tudomására, hogy a zsidó törvény szerint ő a legközelebbi rokon, akinek feladata lenne, hogy őt feleségül vegye, és magot támasszon elhalt rokonának. Ezzel már nemcsak istenkeresésre, hanem helyi törvénytartásra is felhívta moabita menyét. S Ruth ezt is vállalta. „Mindazt, amit mondasz, megcselekszem” — válaszolta a felhívásra.

Úgy is tett. Az anyós tanácsára egy éjjel Boáz lábához feküdt. Mikor az felijedt, tudomására hozta, hogy ő a moabita Ruth, aki azért tette meg ezt a lépést, mert ezzel Isten törvényének engedett, s az anyósának szót fogadott. Boáz tudta, hogy ez a fiatal özvegy kaphatott volna fiatalabb férjet, kereshetett volna gazdagabb vagy csinosabb embert, de nem tette, mert a Betlehembe vezető úton Naomi Istene az ő Istene lett. S mert azóta ő már csak annak akaratát kívánta véghezvinni mindenben, nem magának kedvezni.

Ezért Boáz így válaszolt: „Az Úrnak áldotta vagy te, édes leányom! Utóbbi szereteteddel jobbat cseleked-

tél, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, sem szegény, sem gazdag után. Most hát, édes leányom, ne félj! Mindent, amit mondasz, megteszek neked: mert tudja az én népemnek egész kapuja, hogy derék aszszony vagy.” Aztán felvilágosította Ruthot arról, hogy nem ő a legközelebbi rokon, de intézkedni fog ügyében: felszólítja a legközelebbi rokont, hogy vegye el Ruthot, vagy mondjon le róla. Ezt hamarosan meg is tette. Mivel azonban a rokon lemondott az özvegyről, Boáz vette feleségül. A Biblia szerint „megváltotta magának”. Ezzel boldogan tett eleget Ruth és Naomi kérésének, az isteni parancsnak és szíve indulatának.

Boáz és Ruth házasságából született Obed, Dávid király nagyatyja, Jézus Krisztusnak, a világ Megváltójának elődje. Így lett Ruth részese Isten megváltó tervének. Micsoda kiváltság egy moabitának! Így jutalmazta meg Isten azt a gyűlölt nemből származott özvegyet, aki nála keresett oltalmat, aki Istenének fogadta el anyósának és egyben Izraelnek Istenét.

Amikor Moab népe fájdalmat okozott Istennek, kemény ítéletet nyert. Azonban amikor egy moabita özvegy őszintén Urának fogadta el őt, akkor teremtménye iránti szerelme fellobbant, s túlnézett hibáin, gyöngéddé vált, önzetlenné lett, s feladta eredeti kemény ítéletét. Úgy viszonyult hozzá, mint ahogy mi viszonylunk szerelmünk tárgyához. Ezzel bemutatta teremtménye iránti végtelen szerelmét.

Ruth könyve így lett a szerelem könyve. Arról ír, hogy volt egy elvetett népből való nő, aki Istennél keresett menedéket, s akit ezért Teremtőjének forró szerelme abban a kiváltságban részesített, hogy a Megváltó előde lett.

„Azt, aki hozzám jó, semmiképpen ki nem vetem” — mondja a Biblia (Ján. 6:37). Lehet az moabita, ateista, gyűlölködő, lázadó, gyilkos, tolvaj, parázna vagy visszaesett hívő; a kereső lélek mindig kegyelmet talál Teremtőjénél. „A Seregek Urának buzgó szerelme művelendi ezt!” (És. 9:7)

Mátrai Mihályné

A bajban Isten velünk van. Az aggodalomban egyedül vagyunk.

KIS ABLAKOK

Evangeliumi igazságokat
megvilágító történetek

Vida Sándor gyűjtése

A BŰN: méreg. Egy öreg igehirdető kifogásolta fiatal társa beszédét. „Nagy hiba, ha nem beszélsz elég világosan a bűn rettenetes voltáról, mert ezzel csak felbátorítod hallgatóidat a vétkezésre” — mondta, s közben egy kis üveget vett elő.

Strychnin volt benne, és a halálfejes címkén ott sötétlett e szó: méreg. „Hiába ragasztom át a címkét, hiába írom rá: rózsavíz. Minél enyhébbre írom át a címkét, annál veszedelmesebbé teszem a mérget” — hangzott a halálosan komoly figyelmeztetés. (I. Kor. 15:56—57)

*

A MŰMÉH. Egy feltaláló mester-séges méhet készített. Mesterien mozgatta a szárnyait, a megtévesztésig hűen zümmögött, alig lehetett egy igazi méhtől megkülönböztetni. „No és mennyi mézet gyűjt?” — kérdezte valaki. Nagy csend lett erre a válasza.

Nagy különbség van a valódi és az utánzat között. Az igazi hívó élet gyümölcsöt terem, az utánzat gyümölcstelen. (II. Tim. 3:5)

*

MINDENÉRT HÁLÁT ADJATOK! Nehéz napok, komoly tanácskozások kemény munkája után kiment Spurgeon barátjával, dr. Cuylerrel a szabadba. Mint két iskolásfiú, úgy csevegett, hancúrozott a két bölcs gondtalanul. Dr. Cuyler éppen egy kis történetet mondott el, mire Spurgeonból kitört a harsogó kacagás. Majd hirtelen barátjához fordult: „Te Tódor, térdeljünk le, és adjunk hálás Istennek e kacagásért!”

Az életnek egyik nagy baja az, hogy a jó szokásokat sokkal könnyebb elhagyni, mint a rosszakat.

(Somerset Maugham)

*

Van olyan orvosság is, ami rosszabb, mint a betegség.

(Publius Syrus)

*

Aki a hegytetőn él, annak a napjai hosszabbak, mint aki a völgyben él.

*

És a zöld fűszőnyegen ott térdelt Isten két gyermeke, és hálát adott Édesatyjának a kacagás örömet adó, szívet vidámító drága ajándékáért. Nincs ellentmondás az imádság és a kacagás között. Az első a szellemi, utóbbi a fizikai egészség velejárója. (Fil. 4:4)

*

JÓ TANÁCS. Egy apa azt írta a fiának: „Mindennap olvass el egy fejezetet a Bibliából! Aztán kérdezd meg magadat: „Mi van ebben a fejezetben, ami nincs meg az én életemben?” Azután pedig: „Mi van az életemben olyan, amiről ez a fejezet azt mondja, hogy ne legyen meg benne?”

*

BIZTOS MÓDSZER. Egy misz-sziómunkós felkereste Gipsy Smith világhírű cigány evangélistát, és tanácsát kérte: mitévő legyen hogy munkája nyomán ébredés támadjon? „Kedves testvérem — hangzott a tanács —, menjen haza, zárkózzék be egy szobába, aztán vegyen elő egy darab krétát, rajzoljon egy kört a padlóra, majd térdeljen le a körön belül, és kérje Istent imában, hogy kezdje el az ébredést ezen a körön belül. Mire imája meghallgatást nyer, meglátja: az ébredés megindul.” (I. Kron. 4:10, Jer. 33:3)

*

JÓ BEVEZETÉS. Egyik konferencián így kezdte bizonyágtételét egy fiatal ember: „Én sohasem voltam teológus, de voltam a Golgotán.”

Igen, így van: a legjobb bizonyágtételek szülőföldje a Golgota. (Gal. 6:14)

*

„KÉRJÉTEK AZ ARATÁS URÁT...” Lelkesen dicsérte egy ifjú a gazdája lovát. Minden terhet elvisz, bármikor és bárhol mindent megtesz, amit egy ló megtehet” mondta róla.

Egy öreg lelkipásztor is ott állt az álmélkodók között, s nagy elismeréssel nézte a lovat, majd csendesén megszólalt: „Szeretném, ha ez a ló gyülekezetemnek egyik tagja lenne: ilyen munkásokra lenne szükségünk!” (Máté 9:37—38, II. Tim. 2—3)

Megvakult ember énekel

Isten veletek, színek, fények,
én már csak a lelkemmel nézek,

nem zavarnak árnyak, ködök,
minden leegyszerűsödött.

Már nem látszat a valóság:
illatból ismerem a rózsát,

a tettekből az embert. A hangján keresztül
érezem meg, hogy a lelke felém rezdül.

Most lett enyém, és igazán azt látom,
ki az anyám s a kedves barátom,

s most látom, bár rám nem ragyog a nap:
az emberek álarcot hordanak,

a földet hazugság festette be,
s hogy nem látom már, nem vesztek vele,

hisz amit eltakar rongy, pompa, szín,
megérzi lelkem, s érzik ujjaim.

S ami sötét volt eddig, és hamis,
most ismerem meg önmagamban is,

de mind tisztábban látom önnön képem,
milyennek Isten álmodott meg régen,

s míg egyre mélyebben befelé nézek,
látom bennem a zengő mindenséget.

Nap, hold, csillagok nekem már kihunytak,
magasság, mélység sötétségbe borultak,

semmivé törpült a közel s a távol,
s csak azt látom már ebből a világból,

ami örök. Nem látok semmit itt lent,
de látom, látom, látom már az Istent,

s most már tudom, hogy a vakság nem átok,
mert hunyt szemmel szebben s tisztábban
látok!

Bodis János

American Hungarian Baptist Union Receipts for the month of July 1986

Home Mission

Bethesda Retirement Home, Palm Bay, FL. \$3,300.00; Bethesda Church, Palm Bay, FL. \$115.00; Silliman Church, Bridgeport, CT. \$52.05; New York Church, New York, N.Y. \$100.00. Total: \$3,567.05

Literary Fund

Mrs. Elizabeth Balla, Palm Bay, FL. \$50.00

Special Mission

Bethesda Church, Palm Bay, FL. \$35.00

Thank you for your faithful support.

Louis Drescher
Treasurer

MI A TITKA A BOLDOG HÁZASSÁGNAK?

Amerika legrégebben együttlévő házaspárja elmondta, hogy mi a titka hosszú, boldog házasságuknak, mely 81 éve tart.

2500-an neveztek be a „Világ leghosszabb házassága” versenyre, melyet a Világszéles Házasságnilyvántartó Intézet rendezett, s a versenyt Olivér Glenn és felesége, Cora Lee nyerte meg 81 éves házassággal emelkedve ki a versenyzők közül. Boldogságuk titkát Mr. Glenn így foglalta össze:

„Feleségem és én megértettük egymást. Soha nem veszekedtünk vagy vitatkoztunk, egyszerűen csak szerettük egymást, és arra törekedtünk, hogy azt tegyük, ami a másíknak tetszik és örömet jelent.”

A házasulandó fiatalembereknek pedig azt a tanácsot adta, hogy csak olyan lányt vegyenek el, akiben megbíznak és igazán szeretik. A SZERETET a legfontosabb, mert akit igazán szeretünk esküvő előtt, azt azután is fogjuk szeretni.

A házaspár Alabamában él, és tiszteletükre George Wallace, Alabama kormányzója is megjelent az öregotthonban, ahol élnek. Mindketten 99 évesek, és 1904-ben kötöttek házasságot.

Néhány javaslat házásoknak, hogy hogyan fejezhetik ki egymásíránti szeretetüket.

Sokan azt gondolják, hogy az oltár előtt kimondott „holtomiglan-holtáiglan” elegendő bizonyíték a másík házafél számára, hogy szeretik egymást. A valóságban azonban ez nem egészen így van. A mindennapi élet gondjai és bajai elhomályosíthatják a kezdeti nagy szeretet fényét, s ezért szükséges, hogy időnként felfrissítsük az emlékeket, és újra és újra biztosítsuk egymást el nem múló szeretetünkíról, tiszteletünkíról és kölcsönös megbecsülésünkíról. Cecil Murphey, a „Vibrant Life” cikkírója néhány pontba javaslatot tesz arra, hogy ha valaki nem tudná, hogy ezt hogyan tegye, akkor e javaslatokban találjon segítséget.

A legegyszerűbb, mégis sokaknak ez a legnehezebb, hogy időnként szóban is kifejezzék, „En még mindig nagyon szeretlek téged!”

Es akinek a szó nehezen jön ajkára, az választhat az alábbiakból:

1. Írjon levelet: nem kell hosszú, de őszinte legyen, hogy a másíki fél érezze, hogy még mindig fontos, és törődnek vele.

2. A technika világában élünk, így hagyhatunk magnetofon-üzenetet is. Mit mondhatunk?

a. Azt szeretem a legjobban benned... és felsorolunk néhányat, ami úgy is van.

b. Akkor érzem magam a legközelebb hozzád, ha...

c. Érzem, hogy te is szeretsz, mert...

3. Hagyj egy kis mondást vagy rajzot a zsebében, a táskájában, stb., ahol megtalálhatja napközben, ami emlékeztesse, hogy gondolatban vele vagy....

4. A szép képeslapnak, valami jellemző üzenettel,

mindenki örül, s ez csak filléres meglepetés, de mégis nagyjelentőségű lehet a jó kapcsolat fenntartásában.

5. Apró ajándék: virág, esetleg munkaeszközre hasonlító dolog vagy amit talán használni is tud, stb.

6. Sajátkészítésű tárgyak: dísz tárgyak, közös emlékek rajza, fafaragás, kézimunka, stb. Ha nem is első osztályú alkotás, a ráfordított idő és a jószándék értékesse teszi.

7. A szeretet szimbólumainak kifejezése: színes magazinokból is vághatunk ki szép képet, amit úgy állíthatunk és ragaszthatunk össze, hogy a mi üzenetünket továbbítsa.

8. Ha szereti a zenét, akkor a kedvenc lemezt vagy magnószalagot tegyük fel, ha hazaérkezik, vagy különleges alkalmakkor. Aki tud, az énekelhet is.

9. Ha a verset inkább szereti, akkor írjunk vagy mondjunk verset. Ez lehet a saját, ha valakinek van költői tehetsége, de egy jól megválasztott, szép vers is kifejezheti azt, amit mi szeretnénk elmondani.

10. A Szentírás kimeríthetetlen forrása az igazi szeretet megnyilvánulásának szavakban. Hisz Isten és népe közötti kapcsolat a házassággal van szimbolizálva. Ezen felül az emberek egymásíránti kapcsolatában is a szeretetre esik a legnagyobb hangsúly mind az Ó-, mind az Újtestamentumban.

Ezen javaslatok felett az igaz szeretet kimeríthetetlen forrása a jobbnál jobb ötleteknek. Ennek bizonyítására nem kell sok, csak gondoljunk a házasság előtti szép időkre, és újítsuk fel az emlékeket még szebb és tartalmasabb ötletekkel, melynek értékét megnöveli az együtt töltött évek megannyi közös élménye, és a szavakban sokszor ki nem fejezhető, mély és maradandó érzelmek gazdagsága. Mert az igazi szeretet nem fogy, hanem nő az évekkel együtt. Vajon milyen igaz és mély az ÉN szeretetem?

Tanácsok iskolás gyermekek szüleinek:

„A szülők munkája megelőzi a tanítók munkáját. Az otthoni iskola az első osztály. Ha a szülők gondosan és imádsággal keresik azt, hogy hogyan ismerhetnék meg és végezhetnék el kötelességüket gyermekeik, akkor előkészítenék őket a második osztályra, hogy a tanítóktól kapjanak oktatást.

Az otthon olyan iskola lehet, ahol a gyermek jelleme formálódik, mint a „templom mintájára kifaragott oszlopok,” ahogy azt a zsoltáros írja. (Zsolt. 144:12.)

Jézus az otthonban kapta meg nevelését. Édesanyja volt első, emberi tanítója, akinek ajkáról, és a próféták tekercseiről ismerte meg a mennyei dolgokat. Egyszerű otthonban élt, és hűségesen, vidáman végezte a maga feladatát, segítve hordozni a háztartás terheit. Jézus, Aki a menny parancsnoka, készséges szolga, és engedelmes fiú volt. Megtanult egy szakmát, és Józseffel együtt dolgozott az ácsműhelyben.” E. G. White írásából fordította Gyarmati Béláné

A Reménység Hangja

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1986. szeptember 21.

ÍGÉRET ÁBRAHÁMNAK (I. Mózes 17:1—8, 15—19)

A Biblia szavainak egyszerűsége meglepő. Hatalmas, Istenre vonatkozó eseteket tartalmaz. Olvassuk el lelkünk első versét: „Én a mindenható Isten vagyok; járj énelőttem, és légy tökéletes.” Isten bemutatkozott Ábrahámnak. Isten mindenható: teremtő, gondozó, rendelkező, jutalmazó és büntető. A „járj előttem” kifejezés tartalmas. Látni akarlak, viselkedj úgy, hogy látlak; ne félj, tudom, mi történik veled, én megóvlak. Légy tökéletes: törekedj a tökéletességre! 99 éves vagy, és még mindig tanulhatsz, tervezhetsz és javulhatsz.

I.

Szövetségkötés volt Isten látogatásának a célja. Amikor Isten „meglátogat”, akkor mindig valami szép és dicső történik. A szövetségkötés szövegének pontjai ezek voltak: 1. Nagy néppé teszlek. 2. A szövetségben rejlő jóindulatomat kiterjesztem utódaidra, ha a szerződés pontjait betartják. 3. A földet, amelyen állsz, neked adom.

Ez egyoldalú szerződés volt. Ebben Isten ad, és az embertől engedelmességet kíván, olyan engedelmisséget, amiből az embernek van haszna.

II.

Ábrahám megértette az Úr megjelenésének a jelentőségét. Amikor az Úr szólt hozzá, arcra borult. Majd amikor az Úr további ígéretet tett, újból arcra borult. Ezzel a tiszteletadásal elfogadta Isten ajánlatát, és elhitte Isten ígéretét. Az ígéretben hihetetlen dolgok voltak. 1. Fiat kapsz. 2. Az örökség, a föld az utódaidé lesz. Az utódlás nem a szolgától származó gyermeké lesz.

Mintegy jelképpül azt mondta az Úr: Mindent megújítok. Te neved nem

Ábrám, hanem Ábrahám, Szárai neve pedig Sára lesz. (Sára hercegnőt jelent.) A névváltozásnak nincs különösebb jelentősége.

III.

Ábrahám 99, Sára pedig 90 éves volt. Gyermekeket ezek már nem várhattak. És mégis kaptak. A teremtető Isten meg tudja változtatni a természet folyásának rendjét. A fejlődés tan tudósai mondják, hogy a természetben az elváltozásokat véletlen események hozzák létre. Ha minden úgy menne, ahogy a természet előírja, akkor nem lenne változás és fejlődés. Isten a legnagyobb változást akkor hozta létre, amikor ismeretünk szerint nem volt semmi, és lett valami: a teremtetett világ.

Ábrahám fia, Izsák lett a bizonyíték arra, hogy Isten szövetsége erős. Ő megtartja ígéretét, az áldást, és betartja ígéretét, a büntetést is.

*

Aranymondattal: I. Móz. 17:4

Napi áhítat:

*

Szept. 15. H. I. Móz. 12:1—9

Szept. 16. K. I. Móz. 13:2—12

Szept. 17. Sz. I. Móz. 17:1—8

Szept. 18. Cs. I. Móz. 17:9—14

Szept. 19. P. I. Móz. 17:15—21

Szept. 20. Sz. I. Móz. 17:22—27

Szept. 21. V. Gal. 3:15—22

1986. szeptember 28.

SZÖVETSEGGKÖTÉS (II. Mózes 19:1—6; 24:3—8)

I.

„Mózes felméne az Istenhez.” Isten mindenütt jelenvaló. Mózes elvonult, elmélkedett, és az Úr megjelent. Jeggyszük meg: Isten érezhetően, hallhatóan jelen lesz, ha vele együtt vagyunk és zavartalanul elmélkedünk. A tömeg, a nagy gyülekezet nem alkalmas az Úrral való beszélgetésre. Krisztus is elvonult, Pál is elvonult, és találkozott Istennel.

Az Úr üzenetet küldött Mózes által. Eddig hordoztalak, láttatok, hogy mit tettem Egyiptommal. Megtehettem, hogy nagy néppé tegyelek, ha I.

figyelmeztetek szavamra, és 2. megtartjátok a szövetséget. Megteheti azt, hogy Izrael országát „papok birodalmává”, azaz az Úr szolgái országává és a lakosságot szent néppé tegye.

II.

Mózes átadta az üzenetet a népnek. A nép örült, és ígéretet tett: „Mindazokat a dolgokat, amelyeket az Úr parancsolt, megteesszük.” Az Úr követelménye nem volt terhes. Annak teljesítése a nép javára szolgált. A rossz el kell hagyni, és a jót kell tenni. Ez az Úr követelménye. Mózes az Úr üzenetét fel is írta. Egyrészt hogy mindenki megismerje, másrészt nehogy megmásítsák vagy elfelejtsék a szöveget.

III.

Az Úr üzenetének a felolvasása után Mózes oltárt épített. Az oltár istentiszteletet jelentett. Az istentisztelet áldozatból áll. Az áldozásnak megvan az a lélektani hatása, hogy az áldozó érzi, tudja és tapasztalja, hogy most a világ Teremtője előtt áll, és a tiszteletben nemcsak a pap, hanem ő is tevékeny részt vesz. Az áldozás lényege pedig az, hogy adjuk az Úrnak azt, ami nekünk értékes és kedves. Hasonlítsuk ezt az istentiszteleti módot az énekléssel, prédikációhallgatással és azzal az önkielégítő gondolattal, hogy „mi is jelen voltunk”.

IV.

Az áldozati állat vérének a felét Mózes a népre hintette. Ez megerősítette a szerződést. A vér élet és halál szimbóluma. Őszövetségi „vérszerződés” volt. Az ígéret kötelező, nemcsak valóságos formáság. Megtartása életet vagy halált jelent. E nélkül a szertartás nélkül üres formáság lett volna az istentisztelet. Ma már nem építünk oltárt, és nem ontunk vért. Szavunkat adjuk.

Nyomatékként fel kell vetnünk azt a kérdést: milyen ember az, aki nem tartja be ígéretét?

Mit gondol Isten az ilyen emberekről?

*

Aranymondattal: II. Mózes 19:5

Napi áhítat:

*

Szept. 22. H. II. Móz. 19:1—6

Szept. 23. K. II. Móz. 19:7—14

Szept. 24. Sz. II. Móz. 19:16—25

Szept. 25. Cs. II. Móz. 20:1—7

Szept. 26. P. II. Móz. 20:8—17

Szept. 27. Sz. II. Móz. 20:18—24

Szept. 28. V. I. Péter 2:4—10 U. B.